

danne Leiligheder vil paatvinge den. — Andet har jeg ikke at sære; det nytter jo ikke at gjentage sin Mening, naar man i sine Dine bliver erklæret, at man ikke forstaaer at bedømme det, man taler om. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Balgfreds (Monrad) gjorde gjældende, at Loven om Gymnastikundervisningen, lige siden den blev givet, var af Administrationen bestandigt og ideligt bleven indskræpet, og at Administrationen bestandigt havde rettet sine Bestræbelser paa, at Loven skulde see Tyldest; men naar der nu igjennem en lang Arrække er med Omhu og Paapasenhed gjort saa Meget for, at denne Lov skulde opretholdes, og man dog ikke er kommen videre, end at den ærede Rigsdagsmand selv erklærer, at det med dens Opretholdelse og Udøvelse betyder Jugenting eller meget Lidt, saa synes jeg, at dette viser, at det ikke nytter, at Administrationen anstrænger, og bliver ved at anstrænge og anstrænge sig i en Sag, som er det hele Folks Opfattelse imod — jeg tør ikke sige Erkendelse, for det har vel ingen saadan. Naar det ikke har kunnet lykkes ved Administrationens, vel i et halvt Aarhundrede, idelige Kraafanstængelse at bringe Gymnastikundervisningen i Landsbyffolerne til et større Udviplingsstrin, end den nu her erkendes at staae paa, saa vil jeg spørge, om man da troer efter den Udvipling, Folk nu have faaet, og som dog vel har gjort dem noget mere selvstændige, end de for endeel Aar tilbage vare, at Administrationen ved fortsatte Bestræbelser i den Retning kan udrette Mere, end den allerede har udrettet. Jeg troer det ikke. Jeg troer, at dens Bestræbelser, de være saa udstrakte, som de være ville, man anstaafe 10 Gymnastikinspektorer istedetfor een og reise omkring med dem saameget, som man vil, ikke ville kunne bringe denne Sag til at gaae, saalænge man ikke kan overbevise Befolkningen om, at det er til dens Bedste.

Den ærede Rigsdagsmand kom til at berøre Hensigten, hvort man havde indbragt dette Lovforslag; men den ærede Rigsdagsmand var deri ueheldig; — man kan dømme om, i hvad Hensigt man selv indbringer en Lov, men er ikke berettiget til at dømme om Andres

Hensigter med at indbringe Love —, og han yttrede, at naar et Lovforslag bliver indbragt saa sildigt som dette, saa er man i alle Tilfælde berettiget til at sige, at Forslagsstillerne have blet saalænge, fordi det ikke var deres Hensigt at faae det igjennem, og den ærede Rigsdagsmand gjorde dette gjældende som en almindelig Sætning, der skulde kunne anvendes paa alle Love, der komme for seent. Jeg har forklaret min Hensigt med at indbringe dette Lovforslag. Jeg skal henlede den ærede Rigsdagsmands Opmaerksomhed paa, at han sagde, at han ikke i Kjøbstæderne har hørt Nogen tale i denne Retning, som Lovforslaget gaaer. Jeg har boet i Kjøbstæder fra jeg blev født og til Dato; jeg har ingenstunde boet paa Landet, og jeg troer derfor, at jeg maa ansees for en Kjøbstadsmand, og maa ogsaa kunne kjende Stemningen i Kjøbstæderne. Men naar den ærede Rigsdagsmand vil have oplyst, hvad man opnaaer ved at stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, saa udtaler man derved, at man ikke troer, at Administrationen nu har Ret til at stille Gymnastikundervisningen i Bero paa forskellige Steder, hvor den kunde finde det rigtigst. Lovforslaget indeholder en Forandring i saa Henseende, idet det gaaer ud paa at tilstede de respective Skoledirectioner Ret til at meddele deres Samtykke til, at Gymnastikundervisningen hviler for en Tid. Det kunne de ikke nu, thi nu behøves Regjeringens Tilladelse dertil. Der er ogsaa tilstrækkelig Grund til, fra dette Standpunkt, at fastholde Lovforslaget, fordi man gaaer ud fra, at den overordnede Bestyrelse her i Kjøbenhavn, med dens Bestræbelser for at bringe Gymnastikundervisningen frem, kan ikke formodes saa let at ville give en saadan Tilladelse som de locale Skoledirectioner, der see Forholdene nær ved og kjende Stemningen fra Beboernes Side. Man kan altsaa gaae ud fra, at Tilladelsen lettere vil kunne faaes hos de vedkommende Skoledirectioner end hos Ministeriet, der lægger saa overordentlig megen Vægt paa Gymnastikundervisning, som vi have hørt, den nuværende Cultusminister gjør. Altsaa ved at stemme for Overgangen til 2den Behandling, udtaler man først, hvad jeg selv gjorde opmaerksom paa, at man ikke